

แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ๔ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยน้ำคำ

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยน้ำคำ
อำเภอรามัญใต้ จังหวัดศรีสะเกษ

สภาพสังคมปัจจุบัน การทุจริตคอร์รัปชันถือว่าเป็นปัญหาที่ขยายวงกว้าง ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเมือง การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทำให้ประเทศต่างๆ ตระหนักถึงร้ายที่เกิดขึ้นจากการทุจริตมากขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยน้ำคำ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

ซึ่งแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) เล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ประชาชน ข้าราชการ มีความรู้ ความเข้าใจ บทบาท ภารกิจ ของหน่วยงานราชการ เพื่อจะได้มีส่วนร่วมในแก้ไขปัญหา และเข้าใจในปัญหาการทุจริตได้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนเข้าใจกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอบรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและการเฝ้าระวังการทุจริต เป็นต้น

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยน้ำคำ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตฉบับนี้ จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยน้ำคำ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต	๘
ส่วนที่ ๓ รายละเอียดโครงการ/กิจกรรม/มาตรการ ตามแผนปฏิบัติการ	๑๖

.....

แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ๔ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยน้ำคำ

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑. การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กร

การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรการบริหารส่วนตำบลห้วยน้ำคำ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการบ่งชี้ความเสี่ยงของการทุจริตที่มีอยู่ในองค์กรโดยการประเมินโอกาสของการทุจริตที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนบุคคลหรือหน่วยงานที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำทุจริต เพื่อพิจารณาว่าการควบคุมและการป้องกันการทุจริตที่มีอยู่ในปัจจุบันมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่

การทุจริตในระดับท้องถิ่น พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการทุจริตในระดับท้องถิ่น ได้แก่ การกระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่าโดยหลักการแล้วการกระจายอำนาจมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้บริการต่างๆ ของรัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้นแต่ในทางปฏิบัติทำให้แนวโน้มของการทุจริตในท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน

ลักษณะการทุจริตในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น ๗ ประเภท ดังนี้

๑) การทุจริตด้านงบประมาณ การทำบัญชี การจัดซื้อจัดจ้าง และการเงินการคลัง ส่วนใหญ่เกิดจากการละเลยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) สภาพหรือปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคล

๓) สภาพการทุจริตอันเกิดจากช่องว่างของกฎระเบียบและกฎหมาย

๔) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจและขาดคุณธรรมจริยธรรม

๕) สภาพหรือลักษณะปัญหาที่เกิดจากการขาดประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

๖) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการตรวจสอบขาดความหลากหลายในการตรวจสอบจากภาคส่วนต่างๆ

๗) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากอำนาจ บารมี และอิทธิพลท้องถิ่น

สาเหตุและปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

๑) **โอกาส** แม้ว่าในปัจจุบันมีหน่วยงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแต่พบว่า ยังคงมีช่องว่างที่ทำให้เกิดโอกาสของการทุจริต ซึ่งโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เข้มแข็ง กฎหมาย กฎระเบียบไม่รัดกุม และอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะข้าราชการระดับสูงก็เป็นอีกโอกาสหนึ่งที่ทำให้เกิดการทุจริต

- ๒) **สิ่งจูงใจ** เป็นที่ยอมรับว่าสภาวะทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นเรื่องของวัตถุนิยม สังคมนิยม ทำให้คนในปัจจุบันมุ่งเน้นที่การสร้างควมร่ำรวย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมการทุจริตมากยิ่งขึ้น
- ๓) **การขาดกลไกในการตรวจสอบความโปร่งใส** ปัจจุบันเป็นที่ทราบดีว่าการทุจริตในปัจจุบันมีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้น โดยเฉพาะการทุจริตในเชิงนโยบายที่ทำให้การทุจริตกลายเป็นความชอบธรรมในสายตาของประชาชน ขาดกลไกการตรวจสอบความโปร่งใสที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะเข้าไปตรวจสอบการทุจริตของบุคคลเหล่านี้
- ๔) **การผูกขาด** ในบางกรณีการดำเนินงานของภาครัฐ ได้แก่ การจัดซื้อ-จัดจ้าง เป็นเรื่องของการผูกขาด ดังนั้นจึงมีความเกี่ยวข้องเป็นห่วงโซ่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ ในบางครั้งพบบริษัทมีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่เพื่อให้ตนเองได้รับสิทธิในการดำเนินงานโครงการของภาครัฐ รูปแบบของการผูกขาด ได้แก่ การผูกขาดในโครงการก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐ
- ๕) **การได้รับค่าตอบแทนที่ไม่เหมาะสม** รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความยากจนถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ข้าราชการมีพฤติกรรมทุจริต เพราะความต้องการที่จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องแสวงหาช่องทางเพื่อเพิ่ม “รายได้พิเศษ” ให้กับตนเองและครอบครัว
- ๖) **การขาดจริยธรรม คุณธรรม** ในสมัยโบราณ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมที่ได้รับการเน้นเป็นพิเศษถือว่าเป็นเครื่องวัดความดี แต่ในปัจจุบัน พบว่า คนมีความละอายต่อบาปและเกรงกลัวบาปน้อยลง และมีความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้น มองแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งมากกว่าที่จะยึดผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๗) **มีค่านิยมที่ผิด** ปัจจุบันค่านิยมของสังคมได้เปลี่ยนจากยกย่องคนดี คนที่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นยกย่องคนที่มีเงิน คนที่เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี คนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูง ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่มีค่านิยมที่ผิดเห็นว่าการทุจริตเป็นวิถีชีวิตเป็นเรื่องปกติธรรมดา เห็นคนชื้อเป็นคนซื่อ เห็นคนโกงเป็นคนฉลาด ย่อมจะทำการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง โดยไม่มีความละอายต่อบาปและบาป และไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายของบ้านเมือง

การทุจริตคืออะไร

“ทุจริต” หมายถึง ประพฤติชั่ว คดโกง ไม่ซื่อตรง

“การทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นอย่างใดในตำแหน่งหน้าที่หรือปฏิบัติ หรือ ละเว้น การปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่าตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น การทุจริตต่อหน้าที่ การฉ้อราษฎร์บังหลวงหรือคอร์รัปชัน ล้วนมีความหมายอย่างเดียวกัน

สาเหตุที่มีการทุจริต

ปัจจัยภายใน ได้แก่ สิ่งที่อยู่ในใจ อยู่กับตัวของแต่ละบุคคล คือ

- ๑.๑ การหย่อนคุณธรรมความซื่อสัตย์
- ๑.๒ โอกาส
- ๑.๓ สิ่งจูงใจ
- ๑.๔ การเลี้ยงภัย

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัว คือ

- ๒.๑ ด้านเศรษฐกิจและการครองชีพ
- ๒.๒ ด้านการเมือง
- ๒.๓ ด้านสังคม
- ๒.๔ การบริหารของรัฐบาลประสิทธิภาพ
- ๒.๕ ช่องว่างของกฎหมาย
- ๒.๖ ตำแหน่งหน้าที่เอื้อต่อการทุจริต
- ๒.๗ อยู่ภายใต้อิทธิพลของสภาวะแวดล้อมและอิทธิพลของผู้ทุจริต
- ๒.๘ ตีตอบายมุขและมูลเหตุอื่น ๆ

ทุจริตในเรื่องอะไรบ้าง

๑. ผ่าฝืน หลีกเลียง หรือบิดเบือน ระเบียบแบบแผน หรือกฎข้อบังคับ
๒. จูงใจ เรี่ยกรัง ขมขู่ หน่วงเหนี่ยวหรือกลั่นแกล้ง เพื่อหาประโยชน์ใส่ตนหรือพวกพ้อง
๓. สมยอม รู้เห็นเป็นใจ เพิกเฉย หรือละเว้นการกระทำในการที่ปฏิบัติหรือรับผิดชอบตามที่
๔. ยักยอก เบียดบังซึ่งทรัพย์สินของทางราชการ
๕. ปลอมแปลง หรือกระทำการใดๆ อันเป็นเท็จ
๖. มีผลประโยชน์ร่วมในกิจการบางประเภทที่สามารถใช้อำนาจหน้าที่ของตน บันดาลประโยชน์ได้
๗. สมยอมเสนอราคา หรือการฮั้ว เพื่อกำหนดราคาอันเป็นการเอาเปรียบรัฐ

แนวทางการป้องกันการทุจริต

ประชาชนมีช่องทางในการช่วยป้องกันการทุจริตได้หลายระดับ คือ ระดับบุคคล และระดับชุมชน/ท้องถิ่น และระดับสังคม

ช่องทางในการป้องกันการทุจริต

๑. ระดับบุคคล

- ๑.๑ การมีจิตใจสุจริต
- ๑.๒ ตัวเองจะต้องไม่ประพฤติ ปฏิบัติ หรือทำการทุจริต
- ๑.๓ ตัวเองจะต้องไม่สนับสนุนหรือส่งเสริมให้คนอื่นทุจริต
- ๑.๔ หากพบเห็นการทุจริตต้องช่วยกันตักเตือน แนะนำหรือแจ้งเบาะแส
- ๑.๕ ฝึกวินัยในตนเอง สร้างคุณธรรมในจิตใจ
- ๑.๖ ไม่ทำการทุจริตทั้งทางตรงและทางอ้อม

-๔-

- ๑.๗ ไม่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้อื่นทุจริต

- ๑.๘ ไม่เลือกคนทุจริตหรือเคยทุจริตเข้าสภา
- ๑.๙ เมื่อพบเห็นการทุจริตให้ตักเตือนแนะนำ หรือดำเนินการอย่างอื่น

๒. ระดับชุมชน

- ๒.๑ การรวมกลุ่ม
- ๒.๒ การสร้างเครือข่าย
- ๒.๓ การประชุมวางแผน
- ๒.๔ การกำหนดกติกาชุมชน
- ๒.๕ การจัดกิจกรรมเคลื่อนไหว

๓. ระดับสังคม

- ๓.๑ สมัครเข้าเป็นองค์กรสมาชิกเครือข่าย
- ๓.๒ การแจ้งเรื่องราวร้องเรียนการทุจริต
- ๓.๓ การขอรับการสนับสนุนการดำเนินงาน
- ๓.๔ การร่วมเคลื่อนไหว
- ๓.๕ สมัครเป็นเครือข่ายองค์กรภายนอก
- ๓.๖ แจ้งข้อมูลข่าวสารการทุจริตในพื้นที่
- ๓.๗ ขอรับการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม
- ๓.๘ การร่วมเคลื่อนไหว

๔. ระดับชุมชน

- ๔.๑ รวมกลุ่มขึ้นในชุมชน
- ๔.๒ สร้างเครือข่ายระหว่างกลุ่ม ตั้งชมรม
- ๔.๓ ประชุม/วางแผนการดำเนินการ
- ๔.๔ กำหนดกฎหมายบ้าน / กติกาชุมชน
- ๔.๔ การดำเนินกิจกรรม / รมรงค์ด้านการทุจริต
- ๔.๕ ร่วมลงชื่อถอดถอนคนทุจริตออกจากตำแหน่ง

๕ ๒. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยถือเป็นปัญหาเรื้อรังที่นับวันยิ่งจะทวีความรุนแรงและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของชาติ เป็นปัญหาลำดับต้น ๆ ที่ขัดขวางการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เนื่องจากเกิดขึ้นทุกภาคส่วนในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นภาคการเมือง ภาคราชการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักถูกมองจากภายนอกสังคมว่าเป็นองค์กรที่เอื้อต่อการทุจริตคอร์รัปชันและมักจะปรากฏข่าวการทุจริตตามสื่อและรายงานของทางราชการอยู่เสมอ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อกระแสการกระจายอำนาจและความศรัทธาต่อระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยิ่ง ส่งผลให้ภาพลักษณ์ของประเทศเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันมีผลในเชิงลบสอดคล้องกับการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอ

ร้ร้ป้ช้ัน (Corruption Perception Index – CPI) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินการทุจริตคอร์รัปชันทั่วโลกที่จัดโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International – IT) พบว่า ผลคะแนนของประเทศไทยระหว่างปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ อยู่ที่ ๓๕ - ๓๘ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ โดยในปี ๒๕๕๘ อยู่อันดับที่ ๗๖ จาก ๑๖๘ ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับที่ ๓ ในประเทศอาเซียนรองจากประเทศสิงคโปร์และประเทศมาเลเซีย และล่าสุดพบว่าผลคะแนนของประเทศไทยปี ๒๕๕๙ ลดลง ๓ คะแนน จากปี ๒๕๕๘ ได้ลำดับที่ ๑๐๑ จาก ๑๖๘ ประเทศ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีปัญหาการคอร์รัปชันอยู่ในระดับสูง

แม้ว่าในช่วงระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการปราบปรามการป้องกันการทุจริต ไม่ว่าจะเป็น การเป็นประเทศภาคีภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption-UNCAC) พ.ศ. ๒๕๔๖ การจัดตั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการป้องกันปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาแล้ว ๓ ฉบับ แต่ปัญหาการทุจริตในประเทศไทยไม่ได้มีแนวโน้มที่ลดน้อยถอยลง สาเหตุที่ทำให้การทุจริตเป็นปัญหาที่สำคัญของสำคัญไทยประกอบด้วยปัจจัยทางด้านพื้นฐานโครงสร้างสังคม ซึ่งเป็นสังคมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์แนวตั้ง (Vertical Relation) หรืออีกนัยหนึ่งคือพื้นฐานของสังคมอุปถัมภ์ที่ทำให้สังคมไทยยึดติดกับการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยเฉพาะในหมู่ญาติพี่น้องและพวกพ้อง ยึดติดกับกระแสบริโภคนิยม วัตถุนิยม ติดความสบาย ยกย่องคนที่มีเงินและมีอำนาจ คนไทยบางส่วนมองว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติที่ยอมรับได้ ซึ่งนับได้ว่าเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตหรือกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมและวัฒนธรรมไทยไปแล้ว ผนวกกับปัจจัยทางด้านการทำงานที่ไม่ได้บูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนไว้ด้วยกัน จึงส่งผลให้การทำงานของกลไกหรือความพยายามที่ได้กล่าวมาข้างต้นไม่สามารถทำได้อย่างเต็มศักยภาพ ขาดความเข้มแข็ง

ปัจจุบันยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ใช้อยู่เป็นฉบับที่ ๓ เริ่มจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม เป็นสังคมมิติใหม่ที่ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบ โดยได้รับความร่วมมือจากฝ่ายการเมืองหน่วยงานของรัฐตลอดจนประชาชน ในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเพื่อให้ประเทศไทยมีศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิในด้านความโปร่งใสทัดเทียมนานาอารยประเทศ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาดไทยทั้งชาติต้านทุจริต” มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ประเทศไทยได้รับการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งการที่ระดับคะแนนจะสูงขึ้นได้นั้น การบริหารงานภาครัฐต้องมีระดับธรรมาภิบาลที่สูงขึ้น เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนต้องมีพฤติกรรมแตกต่างจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริตประพฤติมิชอบ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานหลักออกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกกระตักเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกกระตักคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย

๓.วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน

- ๑) เพื่อยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒) เพื่อยกระดับจิตสำนึกรับผิดชอบในผลประโยชน์ของสาธารณะของข้าราชการฝ่ายการเมืองข้าราชการฝ่ายบริหารบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมถึงประชาชนในท้องถิ่น
- ๓) เพื่อให้การบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)
- ๔) เพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วม (people's participation) และตรวจสอบ (people's audit) ของภาคประชาชนในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๕) เพื่อพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.เป้าหมาย

- ๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกและความตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บังเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนท้องถิ่น ปราศจากการก่อให้เกิดข้อสงสัยในการประพฤติปฏิบัติตามมาตรการจริยธรรม การขัดกันแห่งผลประโยชน์และแสวงประโยชน์โดยมิชอบ
- ๒) เครื่องมือ/มาตรการการปฏิบัติงานที่สามารถป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติ มิชอบของข้าราชการ
- ๓) โครงการ / กิจกรรม / มาตรการที่สนับสนุนให้สาธารณะและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและตรวจสอบการปฏิบัติหรือบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๔) กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเข้มแข็งในการตรวจสอบ ควบคุมและถ่วงดุลการใช้อำนาจอย่างเหมาะสม

-๗-

- ๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนงานที่มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสในการกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบจนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วน

๕.ประโยชน์ของการจัดทำแผน

- ๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมถึงประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกรักท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำมาซึ่งการสร้างค่านิยม และอุดมการณ์ในการ

ต่อต้านการทุจริต (Anti – Corruption) จากการปลูกฝังหลักคุณธรรม จริยธรรม หลักธรรมาภิบาล รวมถึงหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวัน

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารราชการเป็นไปตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มีความโปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้

๓) ภาคประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจรวมถึงร่วมตรวจสอบในฐานะพลเมืองที่มีจิตสำนึกรักท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการทุจริต

๔) สามารถพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจากภายในและภายนอกองค์กรที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการทุจริต

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสในการกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วนให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ ด้านการป้องกันการทุจริต อันจะส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความภาคภูมิใจและให้ความร่วมมือกันเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังการทุจริตที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

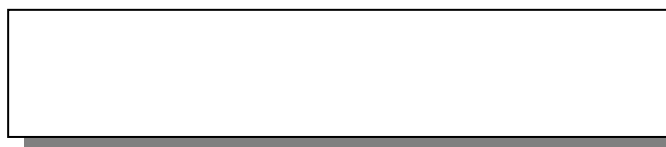
-๘-

แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ๔ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนโก

.....

ส่วนที่ ๒ แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต

มติ	ภารกิจตามมติ	โครงการ/กิจกรรม/ มาตรการ	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
			งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)
๑. การบริหารราชการเพื่อป้องกันการทุจริต	๒.๑ แสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของผู้บริหาร	กิจกรรมประกาศเจตจำนงต่อต้านการทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-	-	-	-
	๒. มาตรการสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ	๒.๒.๑(๑),๒.๒.๒(๑),๒.๒.๓(๑) มาตรการ”ส่งเสริมการปฏิบัติงานตามแนวทางการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Performance Assessment : LPA)”(ด้านการบริหารจัดการ ด้านการบริหารบุคคล ด้านบริหารการเงิน ด้านการบริการสาธารณะ) ๒.๒.๑(๒),๒.๒.๒(๒) โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ(ITA) ๒.๒.๑(๓) มาตรการ”สร้างความโปร่งใสในการบริหารบุคคล” ๒.๒.๒(๓) มาตรการ”ให้และเปิดเผยข้อมูลในการจัดซื้อจัดจ้าง”	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
	๒.๓ มาตรการการใช้ดุลยพินิจและใช้อำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	๒.๓.๑(๑) มาตรการ”จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘”	-	-	-	-

--	--	--	--	--	--	--

มติ	ภารกิจตามมติ	โครงการ/กิจกรรม/ มาตรการ	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
			งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)
		๒.๓.๑(๒),๒.๓.๒(๑) มาตรการ”ลดขั้นตอนและ อำนวยความสะดวกและ ตอบสนองความต้องการของ ประชาชน”	-	-	-	-
	๒.๔ การเชิญ เกียรติแก่หน่วยงาน บุคคล ในการ ดำเนินกิจการการ ประพฤติปฏิบัติตน ให้เป็นที่ประจักษ์	๒.๔.๑(๑),๒.๔.๒(๑),๒.๔.๓ (๑) มาตรการยกย่องเชิญ เกียรติหน่วยงาน/บุคคลที่ ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่ ประจักษ์	-	-	-	-
	๒.๕ มาตรการ จัดการในกรณีได้ ทราบหรือรับแจ้ง หรือตรวจสอบพบ การทุจริต	๒.๕.๑(๑) มาตรการ”ส่งเสริม การปฏิบัติงานตามประมวล จริยธรรมขององค์การบริหาร ส่วนตำบลห้วยคำ ๒.๕.๑(๒) มาตรการ”จัดทำ ข้อตกลงการปฏิบัติราชการ” ๒.๕.๒(๑) มาตรการ”ให้ความ ร่วมมือกับหน่วยงานตรวจสอบ ทั้งภาครัฐและองค์กรอิสระ” ๒.๕.๓(๑) มาตรการ”แต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่อง ร้องเรียน” ๒.๕.๓(๒) มาตรการ”ส่งเสริม การดำเนินงานศูนย์รับเรื่อง ร้องเรียน องค์การบริหารส่วน ตำบลห้วยคำ”	-	-	-	-
มติที่๒	รวม	๑ โครงการ ๑๑ มาตรการ	-	-	-	-

มิติ	ภารกิจตามมิติ	โครงการ/กิจกรรม/ มาตรการ	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
			งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)
๓. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	๓.๑ จัดให้มีและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในช่องทางที่เป็นที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้มีส่วนร่วมตรวจสอบการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทุกขั้นตอน	๓.๑.๑(๑) มาตรการ”ปรับปรุงศูนย์ข้อมูลข่าวสารของอบต. ห้วยน้ำค่า ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น”	-	-	-	-
		๓.๑.๑(๒) โครงการอบรมให้ความรู้ตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	-	-	-	-
		๓.๑.๒(๑) มาตรการ”เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญและหลากหลาย”(ข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างแผนพัฒนา ข้อมูลรายงานทางการเงิน เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายจ่ายประจำปี รายงานผลการดำเนินงานฯ)	-	-	-	-
		๓.๑.๓(๑) มาตรการ”จัดให้มีช่องทางที่ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของอบต.ห้วยน้ำค่า ”(website/Facebook /ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร/เสียงตามสาย/รถประชาสัมพันธ์ /วิทยุ/วารสาร/ไวเนล/รายงานผลการดำเนินงานฯ)	-	-	-	-
มิติที่ ๓	รวม	๗ มาตรการ ๒ โครงการ				
๔. การเสริมสร้างและปรับปรุงกลไกในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กร	๔.๑ มีการจัดวางระบบและรายงานการควบคุมภายในตามที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนด	๔.๑.๑(๑) มาตรการ”ติดตามประเมินผลระบบการควบคุมภายใน”	-	-	-	-
		๔.๑.๒(๑) มาตรการ”การควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยงระดับส่วนงานย่อยและระดับองค์กร”	-	-	-	-

ปกครอง ส่วนท้องถิ่น						
	๔.๒ การสนับสนุนให้ ภาคประชาชนมีส่วนร่วม ตรวจสอบการปฏิบัติหรือการ บริหารราชการตาม ช่องทางที่สามารถ ดำเนินการได้	๔.๑.๑(๑),๔.๑.๒(๑),๔.๑.๓(๑) มาตรการสนับสนุนการตรวจสอบ โดยภาคประชาชน(People’s audit)”(ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร/ website/social media/ วารสาร/รายงานผลการ ดำเนินงาน/ป้ายประชาสัมพันธ์/				

มติ	ภารกิจตามมติ	โครงการ/กิจกรรม/ มาตรการ	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
			งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)
	๔.๓ การส่งเสริม บทบาทการ ตรวจสอบของสภา ท้องถิ่น	๔.๓.๑(๑) มาตรการ”ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพสมาชิกสภา ท้องถิ่น” ๔.๓.๒(๑) มาตรการ”การ ตรวจสอบฝ่ายบริหาร” ๔.๓.๒(๒)มาตรการ”ตั้งกรรมการ สภาเทศบาล” ๔.๓.๒(๓) มาตรการ”ส่งเสริมให้ ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการประชุมสภาท้องถิ่น”	-	-	-	-
			-	-	-	-
			-	-	-	-
มติที่๔	รวม	๘ มาตรการ ๓ กิจกรรม				

